

© Editura EIKON

Editura Eikon este acreditată de
Consiliul Național al Cercetării Științifice (CNCS)

București, Calea Giulești 333, sector 6
cod poștal 031310, România

Difuzare / distribuție carte: 021 348 14 74
0733 131 145, 0728 084 802
difuzare@edituraeikon.ro

Redacția: 021 348 14 74
0728 084 802, 0733 131 145
contact@edituraeikon.ro
www.librariaeikon.ro

**Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale
a României**

PERȚA, LUCIAN

Sub semnul acoladei : un deceniu de parodii /
Lucian Perța ; pref. de Radu Ulmeanu. - București :
Eikon, 2025

ISBN 978-606-49-1582-5

I. Ulmeanu, Radu (pref.)

821.135.1

Această carte a apărut cu sprijinul Primăriei și
Consiliului Local Vișeu de Sus.

Corectură: Cristina Șimon

Redactor: Isabela Robu

Design: Ada Atănăsoaei

Editor: Valentin Ajder

Lucian Perța

Sub semnul
„Acoladei”.
Un deceniu
de Parodii

Prefață de Radu Ulmeanu

E I K O N

București, 2025

POEZIA

ÎNTREBĂRI

Unde-i marea iubire unde-i poezia ei ca o
simplă dependență?
(precauția inventează toate definițiile posibile
ștergându-le apoi cu mare atenție aidoma unei radiere)

unde-i trecutul econom și pedant ca o carte de credit?
(durerea ne stoarce neîncetat informații ne silește
să-i spunem tot ce știm asemenea unui anchetator nemilos)

unde-i moartea unde-i sunt faimoasele temnițe
aerisite civilizate dar fără drept la vorbitor
(speranța ne-ndeamnă cu-atîta convingere să ne închidem
în noi înșine
ca și cum am fi deja morți).

PARODIA

ÎNTREBĂRI

Unde-i obligatoria revizuire a textelor literare, sub
comunism publicate?
(ascunși în **pădurea de metafore**, literații tac,
se șterg la gură și dau în continuare din coate)

unde-i faimoasa Casa Monteoru și unde-i Fondul literar?
(când ai informații dureroase despre cine le-a venit de hac,
neutralitatea devine **imposibilă** și înflorirea lucrurilor
e-n zadar)

unde-i viața civilizată, în totală libertate,
a doua viață promisă după revoluție?
(a rămas doar libertatea de a publica oricine, dar de vreau să
mai fiu viu,
să nu mai pun întrebări e singura soluție)!

POEZIA

SEARĂ DE IARNĂ

felul cum urmăresc
umbrele serii pe tavan
ar putea fi subiectul unui poem
de largă respirație
cu introducere dezvoltare concluzii
teme și motive
un poem trist desigur

dar în seara de iarnă
cuvintele nu se leagă
nu se mai înșiruie cumiți pe ecran

totuși se cere ceva spus
își cere dreptul la viață
a început coborârea

PARODIA

SEARĂ DE IARNĂ

felul în care scriu
despre **chiar viața** mea
ca despre o oază în pustiu
ar putea unora părea
o întreprindere neserioasă
și-ar trage păguboase concluzii,
dar eu sunt **o persoană serioasă**,

să nu-și facă iluzii,
nu umblu după **cai verzi** pe pereți
decât uneori, rar, în serile de iarnă

totuși, spre deosebire de alți poeți,
poemele mele, **eufemistic** spus, o să vedeți,
în română și-n francez-o să se cearnă!

POEZIA

TĂCEREA ZĂPEZILOR

Ceva se întâmplă
printre cuvinte ce ard
m-am deprins să ascult
doar tăcerea zăpezilor
până târziu
când luminile ochilor se întunecă

vorbele ce pot ele cuprinde
când totul atârână
de sfâșieri împletite
de timp
de pe un zid
cad aripi mărunte de porumbei
tot astfel
se rup de pe mine secunde

PARODIA

TĂCEREA ZĂPEZILOR

Am știut eu că ceva
se va-ntâmpla în literatura română
după **lecția** mea **de nesupunere**
din **noaptea enotului**:
poemele mele, **scrise de mână**,
au urcat pe **scara îngerului**

adică am primit Premiul pentru poezie
al Asociației scriitorilor din București,
asta mulțumită și faptului
că am putut scrie,
în **tăcerea zăpezilor** românești,
cu pană de porumbel la bibliotecă,
dar mai ales pentru c-am avut timp,
fiind închis la **Broscotecă!**

POEZIA

NEHOTĂRÂT

Te întorci din drum, te oprești iar, nehotărât,
pleci înainte — norocul
tău e că nu ești la o răscruce, fiindcă te-ai tot duce:
ba în stânga, ba în dreapta. Ce
e cu tine? La ce te gândești? Mergi încet, știi
că peste o oră te vei întâlni cu
o cireadă de vaci, pe malul râului, la scăldat, și
că te vei îneca — ai visat? N-am
visat, știu asta. Cum adică? Uite așa, simt ce-am
simțit atunci... Ești

întins pe masa unui anatomist, pe
care ți-ai recăpătat cunoștința: dai să te ridici în
capul oaselor, dar nu reușești —
la ce anume vă holbați? La nimic. Moartea ți-a pus
coarne, după ce ți-a fardat chipul.

PARODIA

NEHOTĂRÂT

Încerci să-ți amintești cum ai plecat în armată, hotărât
să eliberezi Cehoslovacia - ghinionul
ei că nu te-a așteptat și de urât,
s-a împăcat cu sovieticii. **Fanionul**
tău poetic o fost, oricum, ridicat. Intenția, dacă mai știi,
a contat, tot așa ca și atunci când
ai încercat douăzeci și una de meserii
și 3,14 joburi. Rând pe rând
inima ta de raze le-a trecut într-o lume paralelă și rea,
nu înainte de-a le binecuvânta: **Grijania!**...

Când memoria îți va reveni, te vei vedea
întins pe baricadele Revoluției, apoi prin cărți și ziare,
ca un animal pus la disecat
și sub semnul Acoladei ți-ai pus întrebarea: oare
a meritat? Eu, răspuns n-am,
dar cineva, parcă moartea, șopti: **Pam-param-pam!**

POEZIA

ÎMPRIMĂVĂRARE-N
ABSTRUS

Un râs nesigur că va mai fi îngăduit,
sprâncene destinsse temător
sub cupole de frunze,
vântul îndoielnic, pieziș,
păsări de viplă sar
în arterele copacilor
ținuți în gingașă-mpachetare
de un carton înveselit,
fiecare moleculă își face datoria
și-atât, trudnic se-așază deasupra
un cer de vopsea de ulei,
șobolani în conduri
rod discret mlădițe
în pas de logos, unicii dansatori
în decorul operațional prin inerție,
natura, cu un zâmbet crispat,
își îndeplinește rolul
și sfărâmăturile legii
mai arată încă-a onoare.

PARODIA

ÎMPRIMĂVĂRARE-N
ABSTRUS

Desigur că nu e nimic de râs,
nu este și nu va fi în urbea Abstrus —
aici toate străzile, confuze și obscure,
duc pieziș spre pădure
și de-acolo, la capătul pădurii,
spre Muzeul Literaturii,
unde fiecare funcționar își face datoria
înnegrind în **ecuații liniștite** hârtia —
numai uneori își permite și cască
un **ultim** poet de origine **etruscă** —
în primăvară aici se vopsesc în ulei
scările și copacii din margini de alei,
doar **scara lui Iacob** mai rar,
că ea nu-i în nici un inventar,
și atunci toată natura, firește,
de-atâta vopsea le zâmbește
celor ce fac **călătorii apocrife**
în primăvară, printre poncife!